



FRANCISCO CÂNDIDO XAVIER

Francisco Cândido Xavier, cunoscut mai bine sub numele de Chico Xavier, este fără nicio îndoială unul dintre reprezentanții cei mai populari ai culturii braziliene a secolului al XX-lea.

Având o fire caritabilă, el și-a dedicat viața ajutorării persoanelor aflate în nevoie. Munca sa, împlinită în numele aproapelui său, a făcut ca el să fie candidat la Premiul Nobel pentru Pace în 1981, în urma susținerii a 10 milioane de persoane.

Născut în anul 1910 într-un cămin modest din Brazilia, Francisco Cândido Xavier a început să vadă și să audă spirite încă de la vîrstă de cinci ani. El a stabilit cu acestea o relație care a condus în cele din urmă la publicarea a mai mult de 400 de lucrări, toate scrise de sprite prin intermediul mediumnății sale.

Datorită calității lor literare extraordinare, lucrările lui Chico Xavier cunosc un adevărat succes editorial: mai mult de 25 de milioane de exemplare numai în limba portugheză.

Până la decesul său, survenit în 2002, el a creat opere aparținând unor genuri diverse: poeme, povestiri, romane și lucrări cu caracter științific, filosofic și religios.

Un mare număr dintre ele au devenit bestseller-uri. Informațiile pe care ele le conțin au fost folosite pentru realizarea unor filme, a unor programe și seriale de televiziune.

Chico Xavier

RELIGIA ULUITOARE, FORMIDABILĂ A SPIRTELOR SUPERIOARE

Studii și comentarii asupra conținutului religios
al operei intitulate **Cartea Spiritelor**,
de Allan Kardec

Dictată de spiritul
Emmanuel

editura
ganesha
2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

XAVIER, CHICO

Religia uluitoare, formidabilă a spiritelor superioare /

Chico Xavier. - București:

Editura Ganesha, 2020

ISBN 978-606-8742-83-0

2

Copyright © 2020

*Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin
Editurii Ganesha*



Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganeshar.ro

web: edituraganeshar.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, Fax: 0372.896.105

e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

CUPRINS

RELIGIA ULUITOARE, FORMIDABILĂ A SPIRTELOR SUPERIOARE	ix
DACĂ IUBEŞTI	1
AVORT DELICTUAL	2
TENTAȚIE ȘI REMEDIU	3
MEMORIE DE DINCOLO DE MORMÂNT	4
BINEFACERE UITATĂ	5
ALIENARE MINTALĂ	7
REFERITOR LA BANI	9
CREUZET	10
PLUS	12
EXAMINEAZĂ-ȚI MÂHNIREA	14
PURITATE	15
EXCEDENT	17
SPUI CĂ EȘTI	18
CRITICĂ	19
RENAȘTERE	20
MEDIUMNITATE ȘI DATORIE	21
IISUS ȘI UMILINȚA	23
MOȘTENIRE	25
A CORECTA	27
CĂLĂU	28

VEI OBȚINE	...en și cărti	30
FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU FALȘII PROFETI	...	32
SUFERINȚĂ ȘI EUTANASIE	...	34
REÎNCARNARE	...	36
MULT ȘI PUȚIN	...	38
PE PĂMÂNT ȘI ÎN LUMEA DE DINCOLO	...	39
CUVINTE ADRESATE SPIRITIȘTILOR	...	41
COBOARĂ PENTRU A RIDICA	...	44
VERSIUNE PRACTICĂ	...	46
GHIDARE SPIRITISTĂ	...	48
OTRAVĂ	...	50
MUNCITORUL DOMNULUI	...	52
RUGĂCIUNE ȘI ÎNCERCARE	...	54
RESPONSABILITATE ȘI DESTIN	...	56
MESAGERI DUMNEZEIEȘTI	...	58
OMUL INTELIGENT	...	60
ADEVĂRATUL GHID	...	61
PERSECUTAȚI	...	63
MÂINE	...	65
A-L SERVI PE DUMNEZEU	...	67
DRUMUL PĂCII	...	69
NOI ÎNȘINE	...	71
EXAMINATORI	...	73
ÎN FAȚA MARII FRONTIERE	...	75
UITARE ȘI REÎNCARNARE	...	77

MUNCEȘTE CU FOLOS PENTRU CEILALȚI	...	79
CONTRADICȚIE	...	81
SINUcidere	...	83
OMUL BUN	...	85
PEDEAPSA CU MOARTEA	...	87
FERICIRE ȘI DATORIE	...	90
FEMEIA ÎNAINTE DE CRISTOS	...	92
EROS ȘI IUBIRE	...	94
TINERI	...	96
SOMNAMBULI	...	98
FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU LUMEA DE DINCOLO	...	101
FENOMENUL MEDIUMNIC	...	103
ÎN FAȚA CELOR CARE AU PLECAT	...	106
FENOMENUL MAGNETISMULUI	...	108
STRANIU DELICT	...	110
BOLI ALESE	...	112
SOARELE IUBIRII	...	115
ÎN MAREA TRECERE	...	118
SĂ MEDITĂM	...	120
REÎNCARNARE ȘI PROGRES	...	122
BINECUVÂNTEAZĂ	...	124
MATERIALIȘTI	...	126
MATERIALISM	...	128
ÎN FAȚA TENTAȚIILOR	...	130
ÎN MOMENTELE DE CRIZĂ	...	132

DREPTATE ȘI IUBIRE	134
CEILALȚI COPII	136
PRIETENI	138
CAMPANIE ÎN CAMPANIE	140
ÎN TOIUL ÎNCERCĂRII	143
IISUS ȘI EPOCA NOASTRĂ	145
RUGĂCIUNE DE ZIUA MORȚILOR	147
PLURALITATEA LUMILOR LOCUISTE	149
ABNEGAȚIE	151
DOCTRINA SPIRITISTĂ	153
DIFERIȚI PROFESORI	156
CELĂLALT	158
DACĂ DOREȘTI	160
ÎN FIECARE ORĂ	162
ÎN CLIPA CEA MARE	164
A CONTROLA ȘI A VORBI	166
CU TINE	168
TEST	169
SIMPATIE	172
SLAVĂ CRĂCIUNULUI!	175
TIMP INVESTIT SPRE A FACE BINE ȘI AJUTORAREA CELORLALȚI OAMENI	177
RELIGIA ULUITOARE, FORMIDABILĂ A SPIRITELOR SUPERIOARE	179
GLOSAR	180

RELIGIA ULUITOARE, FORMIDABILĂ A SPIRITELOR SUPERIOARE

Dragă cititorule,

Îți prezentăm aici o carte diferită.

Nu este o carte de literatură, nu conține niciun fel de artificii.

Nu este nici o carte de propagandă și nici una de exgeză.

Ea cuprinde simple comentarii asupra conținutului religios al „Cărții Spiritelor”, în care Allan Kardec a definit principiile Noii Lumini.

Aspiram demult să o realizăm. Apariția ei a fost posibilă, cu permisiunea Domnului, în cursul a 91 de sesiuni publice de studiu al doctrinei spiritiste, la care am participat împreună cu tovarășii noștri din Uberaba, în 1959, la sediul Comunității Spiritiste Creștine din acest oraș.

La fiecare întâlnire, textul care urma să fie studiat era ales de frații noștri încarnați. După câteva schimburi între ei, efectuate cu voce tare, noi țeseam modestele gânduri expuse în aceste pagini, fără a ne limita totuși, în anumite circumstanțe speciale și imprevizibile, la tema propusă pentru studiu.

Unele dintre ele au fost publicate în „Reformatoarul”, revista venerabilei noastre Federații Spiritiste Braziliene, iar altele au apărut în zarele A Chama Espírita („Flacără spiritistă”) și Lavoura e Comercio („Viață agricolă și comerț”) – publicații ale orașului Uberaba.

După ce am adunat toate umilele noastre aprecieri care compun acest volum, am făcut personal o revizie integrală a fiecărei dintre ele, le-am clasat în ordinea cronologică a scrierii lor, precum și în funcție de întrebările și răspunsurile prezentate în „Cartea Spiritelor”.

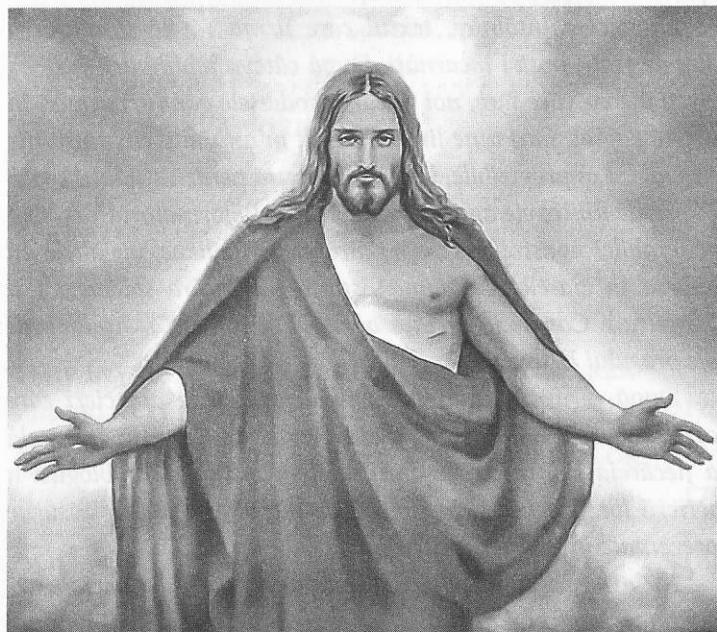
Nu avem deci alt obiectiv decât acela de a demonstra necesitatea studiului metodic al operei lui Kardec, nu numai

Respe pentru a pătrunde esența gândirii sale eliberatoare, ci și pentru a descoperi noi fațete ale măreției gândirii sale, nutrind convingerea că și alți tovarăși ai misiunii noastre vor veni și se vor implica în acest proiect pentru a suplini lipsurile noastre firești cu studii mai elevate asupra temelor renovatoare aduse lumii de apostolul din Lyon.

În aşteptarea acestor contribuții la însămânțarea credinței vă, îndrăznim să afirmăm, prin titlul acestei lucrări, că prima carte a lui Allan Kardec constituie o sursă de valori morale atât de bogată pentru calea evolutivă a oamenilor, încât poate fi considerată nu numai o revelație din Sferele Superioare, ci și primul semn al Religiei Spiritelor, intemeiate pe înțelepciune și iubire, reflectare a Evangheliei, sub inspirația Domnului nostru Iisus Cristos.

Emmanuel

Uberaba (MG), 29 ianuarie 1960



Dacă iubești

SEDINȚA PUBLICĂ DIN 05.01.1959
ÎNTREBAREA NR. 887

Dacă iubești, vei înainta prin lume precum cel care și-a transformat inima într-o dumnezeiască flacără care împrăștie tenebrele.

Calomniatorii vor fi pentru tine suflete imprudente, afectate de otrava răului; vei ști să le ierți toate jignirile care îți martirizează orele...

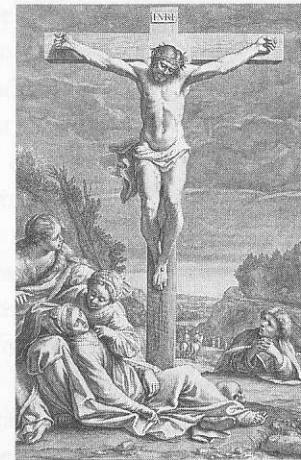
Vei observa la ființele bârfitoare și neglijente veninul cruzimii care le-a înnebunit și le vei ierta pentru toate injuriile care îți spulberă speranțele...

Vei identifica în cămătar victima unei ambiții dezechilibrate, care se complace în josnicia cametei ce îi face rău chiar lui însuși, iar în fratele care se lasă pradă viciului vei vedea o ființă care bea de bunăvoie cupa cea plină de fiere ce îl conduce la propria-i ruină...

Vei recunoaște ignoranța în toate manifestările contrare dreptății și vei descoperi că mizeria este fructul acestei ignoranțe, oriunde suferința făurește temnița delincvenței, desertul disperării, infernul revoltei sau mlaștina lenei...

Dar dacă iubești, vei ști să cultivi binele în fiecare moment pentru a triumfa întotdeauna asupra răului...

Atunci vei percepe, la fel ca Cristos țintuit pe cruce, că persecutorii tăi cei mai acerbi nu sunt decât niște copii slabii la minte și cu o sensibilitate maladivă, pe care trebuie să-i înțelegi și să-i ajuți, să-i ierți și să-i servești întotdeauna, pentru ca chiar în supliciile morții, gloria iubirii pure să ne înalte spiritul nepieritor către binecuvântarea vieții eterne.



Avort delictual

SEDINȚĂ PUBLICĂ DIN 09.01.1959

ÎNTREBAREA NR. 358

De obicei suntem impresionați de marile tragedii care zguduie opinia publică.

De omuciderile care agită presa și mobilizează forțele de ordine.

De furturile spectaculoase care necesită măsuri de supraveghere din ce în ce mai sofisticate...

Asasinatele, conflictele, înșelăciunile și atacurile de tot felul creează pretutindeni un adevarat război al nervilor. Pentru a reprima asemenea fructe ale ignoranței și delincvenței se construiesc încisori și se folosesc cătușe, se fac condamnări la muncă forțată, iar anumite națiuni ajung chiar să-i lapideze pe acei nefericiți în plină stradă, fără cel mai mic sentiment de compasiune.

Totuși, există o crimă chiar mai îngrozitoare, prin voluptatea cruzimii cu care este practicată în tăcerea sanctuarului domestic sau în mijlocul naturii...

O crimă terifiantă, pentru că victimă nu are glas pentru a cere îndurare, nici brațe puternice pentru a se apăra.

Ne referim la avortul delictual, atunci când părinți inconștienți decid să-și omoare propriii copii, suprimându-le existența înainte ca ei să poată zâmbi la binecuvântarea luminii.

Oameni ai Pământului și mai ales voi, inimi materne chemate către exaltarea iubirii și a vieții, abțineți-vă să acționați în felul acesta, căci vă dezechilibrați sufletul și vă întunecați calea!



Feriți-vă să dați curs intenției satanice de a vă sufoca propriile văstăre, pentru că îngerii tandri pe care îi respingeți sunt mesagerii Providenței, care apar în căminul vostru pentru a vă ajuta. Dacă nu există o legislație umană care să sanctioneze turpitudinea infanticidului în case sau în umbra nopții, ochii dumnezeiești ai Tatălui nostru vă contemplă din Cer și vă cheamă în tăcere la încercările corecției, ca să vă purificați conștiința de greșeala de neierat pe care ați săvârșit-o.



Tentație și remediu

INTRUNIREA PUBLICĂ DIN 12.01.1959

ÎNTREBAREA NR. 712

La fel cum copacul își menține echilibrul cu ajutorul rădăcinilor înfipte în pământ, noi ne păstrăm inima pe pânza prezentului, dar respirăm influența trecutului.

Astfel, problema tentației, înainte să ia naștere din obiecte sau imagini exterioare, răsare în primul rând din ființa noastră – din urzeala întunecată în care gândurile se amestecă...

Trebuie să mai adăugăm că acești curenți de forță poartă amprenta prietenilor dezbrăcați de carne pe care i-am lăsat departe de sfera fizică. Motiv pentru care foarte adesea, imaginile mentale corespunzătoare unei anumite idei supărătoare, care ne deranjează puțin la început, se transformă treptat în tablouri enorme și neliniștitore, în care sentimentele noastre devin captive și lunecă foarte adesea în domeniul unor veritabile obsesii.

Totuși trebuie să ne amintim că viața este permanentă reînnoire, iar aceasta ne ajută să înțelegem că prin cultivarea

neîncetată a bunătății vom putea acționa eficient împotriva asaltului oricărei influențe nefaste.

Munca este antidotul adekvat, capabil să anuleze orice închisare toxică a lumii interioare. El ne împinge spiritul către noi forme de sugestii, care ne permit să receptăm aşa cum se cuvine ajutorul emisarilor luminii, ale căror brațe iubitoare ne smulg din ceața erorilor.

Prin urmare, dacă aspiri să triumfi asupra adversității tenebrelor care te antrenează în prăpastile nebuniei sau ale crimei, înălță în fiecare zi altarul intereselor tale în slujba fericirii semenilor tăi, căci chiar și delincventul care se căiește și se hotărăște să susțină binele pe Pământ se poate transforma treptat într-un mesager al Cerului.

Memorie de dincolo de mormânt

ȘEDINȚĂ PUBLICĂ DIN 16.01.1959

ÎNTREBAREA NR. 220

Automat, în mod logic, omul își face în viață o contabilitate, alegându-și una dintre forțele de bază pentru drumul lui.

Socotelile cele mai importante îi legalizează relațiile comerciale, iar cele mai mici îi reglementează echilibrul căminului.

Orice datorie plătită îmbunătățește credibilitatea unui cetățean, în timp ce angajamentele nerespectate slabesc încrederea de care el se bucură.

Același lucru se petrece și dincolo de mormânt, registrul contabil al memoriei funcționează ca un element de etalonare a priorilor noastre valori.

Facultatea de a ne aminti este agentul care ne recompensează sau ne pedepsește, în funcție



de acțiunile comise, corecte sau greșite.

Astfel, în lumea de dincolo, acțiunile lăudabile sunt o sursă binecuvântată de reînnoire sau de bucurie profundă în adâncul sufletului, în timp ce acțiunile nefaste se ridică în universul conștiinței ca niște fantome ale remușcărilor și nefericirii.

Crimele săvârșite, greșelile comise, erorile intenționate, cuvintele rele și omisiunile lamentabile așteaptă să ne revină în memorie pentru a ne impune, prin reflecții dureroase, consecințele căderilor și rezultatele dezechilibrelor noastre, atunci când simțurile din sfera fizică nu ne vor mai legăna iluziile.

Nu uita deci că dincolo de moarte, viața ne așteaptă în măreția și lumina ei eternă și că în asemenea dimensiuni de glorie și frumusețe, memoria nepieritoare este întotdeauna oglinda care ne reflectă trecutul, pentru ca umbra care domnește în noi să se dizolve în lecturile prezentului, împingându-ne să mergem înainte, desprinși de tenebre, în căutarea perfecționii care ne așteaptă în viitor.

Binefacere uitată

ȘEDINȚĂ PUBLICĂ DIN 19.01.1959

ÎNTREBAREA NR. 920

Pentru a soluționa problemele carității, să nu uităm de binefacerile pentru cei din imediata noastră apropiere, pe care atât de des îi tratăm cu indiferență.

Predică fraternitatea de la tribuna la care îți supraveghezi cu atenție gesturile și îți disciplinezi vocea, dar în același timp primește-i într-un cadru intim sau în căminul tău, ca pe niște



Respec⁶adevărați frați, pe tovarășii tăi de luptă, muncitorii aflați în slujba ta.

Luminează spiritele tulburate și suferințe în cercurile consacrate ajutorării celor care au căzut în dezechilibru mental, dar nu uita să-ți sporești afecțiunea pentru părinții tăi dezorientați pe care încercările îi destabilizează sau îi înnebunesc.

Ajută la construirea unor refugii de tandrețe pentru copiii abandonati, dar în același timp îmbrățișează-i, acasă, pe cei pe care îi i-a dat Dumnezeu, ghidându-le spiritul copilăresc, prin exemplul tău, către sanctuarul datoriei și al muncii, al iubirii și al educației.

Crimele săvârșite, greselile comise, erorile intenționate, cuvintele rele și omisiunile lamentabile așteaptă să ne revină în memorie pentru a ne impune, prin reflectii dureroase, consecințele căderilor și rezultatele dezechilibrelor noastre, atunci când simțurile din sfera fizică nu ne vor mai legăna iluziile.

Nu uita deci că dincolo de moarte, viața ne așteaptă în măreția și lumina ei eternă și că în asemenea dimensiuni de glorie și frumusețe, memoria nepieritoare este întotdeauna oglinda care ne reflectă trecutul, pentru ca umbra care domnește în noi să se dizolve în lecțiile prezentului, împingându-ne să mergem înainte desprinsă de tenebre, în căutarea perfecțiunii care ne așteaptă în viitor.



Răspândește doctrina păcii care îți binecuvântează calea, propovăduind-o prin intermediul unor concepe strălucite care își au sursa în suferințele tale, dar nu uita să o și pui în practică, chiar cu prețul suferințelor și sacrificiilor, pentru ca pașii tăi să fie o sursă de lumină pentru cei care te însotesc

între cei patru peretei ai căminului tău.

Cedează celor nevoiași ceea ce-ți aduc orele care trec...

Dă de la tine cu bunătate și slujire, consolare și iertare, de fiecare dată când cineva are nevoie de protecție și indulgență, de înțelegere și afecțiune.

Binefacere! Binefacere!

Nu-i păta cupa cu otrava ostentației și nu-i murdări izvorul cu noroiul vanității!

Primește sugestiile ei de iubire cu toată inima. Căutând-o mai întâi în adâncurile sufletului nostru, vom simți cu toții inexprimabila fericire care provine din fericirea pe care le-am produs-o celorlați, obținând în final bucuria sublimă care fugă de ostentația oamenilor, pentru a se expandiona în liniștea lui Dumnezeu.



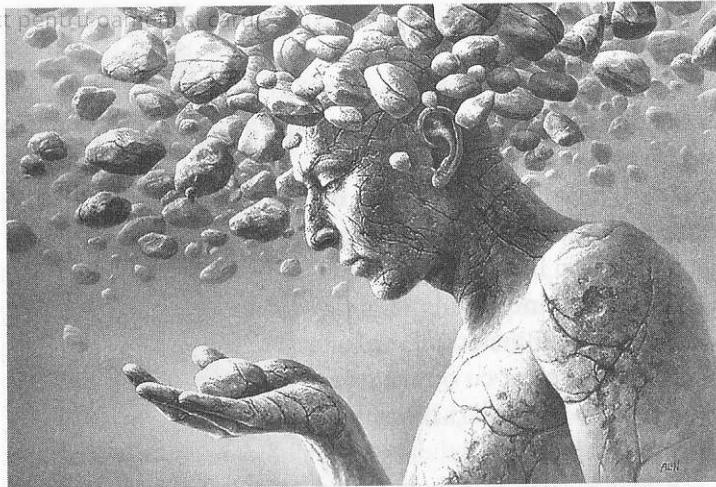
Alienare mintală

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 2.01.1959
ÎNTREBAREA NR. 373

În timp ce viciul se reflectă în trupul nostru, abuzurile conștiinței ni se imprimă în suflet, în conformitate cu tipul de deregлare pe care l-am suferit.

După ce trec de pragul morții în stări periculoase de dezechilibru mental, căți nu se dedică, în lume, cruzimii și nedreptății, privându-i astfel pe ceilalți de siguranță și fericire?

Făcătorii de război care au înșelat încrederea poporului, plini de o poftă înveninată de sânge și aur; legislatori despotici care au pervertit autoritatea; magnații comerțului care și-au însușit pâinea semenilor lor și le-au agravat sărăcia; speciaștii în drept care au căutat să deturneze adevărul în favoarea



crimei; speculatorii care și-au însușit bogăția colectivă necesară progresului; artiștii care și-au vândut sensibilitatea și cultura, degradând sentimentele populației; bărbații și femeile care au schimbat templul căminului pentru aventurile deșarte, sfârșind prin sinucidere sau în delincvență. Toți au fost încarcerăți în vortexul nebuniei atunci când au intrat în viața spirituală, ca niște fantome ale căinbei și remușcărilor, ducând cu ei imaginile oripilante ale culpabilității care le agitau gândurile.

Singura terapie pentru asemenea bolnavi este întoarcerea în leagănele umbrei unde, prin reîncarnarea ispășitoare, ei reapar în trup – această prețioasă celulă terapeutică – sub forma unor copii cu probleme, suferind de tulburări dureroase.

Voi, cei care primiți în căminul vostru îngeri triști, cu rațiunea adormită, manifestați răbdare și tandrețe față de ei, căci ei sunt aproape întotdeauna ființe bolnave legate de trecutul vostru, inteligențe pe care cu siguranță le-ați ajutat să se piardă, din lipsă de prevedere. Astăzi ei revin să se adăpostească în brațele voastre, cerându-vă înțelegerea și afecțiunea,

pentru a se reîntregi în strâmtorarea inhibiției și a idioțeniei, pentru a găsi binecuvântarea libertății și gloria luminii.

Referitor la bani

SEDINȚA PUBLICĂ DIN 26.01.1959

ÎNTREBAREA NR. 816

Cu siguranță, din punctul de vedere al sferei spirituale, omul înstărit pe Pământ apare întotdeauna ca fiind supus unui mare risc.

Lucrările evoluției cărora le-a fost încredințată gestionarea aurului, cei care dețin finanțele comune, sunt în ochii noștri semeni confruntați în mod constant cu perspectiva unui dezastru iminent, la fel ca responsabilii însărcinați cu dirijarea energiei electrice aflați în contact cu stâlpii de înaltă tensiune, sau specialiștii din laboratoare puși în situația de a manipula anumite tipuri de virusuri sau otrăvuri în vederea apărării și a bunăstării populației.

Totuși, luând în considerare inconvenientele și dezavantajele care marchează lupta ființelor care au fost chemate să poarte această cruce a banilor, trebuie să fim de acord că în acest cerc de neliniști neîncetate, inima îndreptată către Iisus se poate menține pe drumul sublim al păcii și luminii, al înălțării și libertății.

Căci dacă în ghearele cametei, banii pot agrava infamiile abandonului și chinurile văduviei, în mâinile cinstite ale binelui ei preschimbă săracia în muncă și suferința în educație.

Dacă bogăția acumulată care nu este de folos întregii lumi poate conduce la colapsul progresului, bănuțul folosit în slujba





carității este strălucirea dragostei pe Pământ, care se transformă în fiecare moment în remediu pentru bolnavul aflat în nevoie, în carte transformatoare pentru cel care suferă de descurajare, în acoperiș deasupra capului celui ce rătăcește la întâmplare și în picătura de lapte care întemează trupul subalimentat al copilului fără adăpost.

De aceea, nimeni nu trebuie să se teamă de marea responsabilitate a bunurilor efemere ale creaturilor umane. Totuși, orice bun trebuie

să fie perceput ca un împrumut sacru, ale cărui beneficii trebuie să fie înmulțite pentru folosul general, dacă avem în vedere faptul că fericirea noastră este o fericire adevărată doar atunci când participă la construirea fericirii celorlalți.

Prin urmare, prin evidența logicii și armonia bunului-simț înțelegem că într-adevăr, nu putem să-i servim și lui Dumnezeu și lui mamona, dar obligația noastră cea mai simplă este aceea de a-l pune pe mamona în slujba lui Dumnezeu.

Creuzet

ȘEDINȚĂ PUBLICĂ DIN 30.01.1959
ÎNTREBAREA NR. 260

Foarte adesea, pe Pământ, atunci când cultivăm eroarea reușim să scăpăm de santinelele pedepsei.

Greșelile neprevăzute de legislația pământească, cum ar fi anumite acte de cruzime și numeroase delicte de nerecunoștință în cadrul vieții noastre private, cauzează aproape întotdeauna căderea și tulburarea, boala și moartea creaturilor pe care Dumnezeiasca Bunătate le aduce în drumul nostru.

În alte împrejurări, atunci când suntem însemnați cu fierul roșu al vinovăției, reușim să ne ușurăm suferințele sau să ne exonerăm de ele corupând anumite conștiințe necinstite din incinta tribunalelor.

Totuși, dincolo de moarte ne aşteaptă, infailibilă, adevărata justiție. Chiar și atunci când în lume am fost generoși în domeniile culturii și ale binefacerii, semnele neleguiurii se vor revela în ființa noastră de îndată ce vor fi expuse la marea lumină.

În timpul acestei crize neașteptate, chiar noi vom implora atunci să ne întoarcem și să fim readmiși să ne îndeplinim sarcinile pe care le-am lăsat pradă deșertăciunii și ruinei, să ne plătim datoriile pe care oamenii nu le-au cunoscut, dar care vibrează obsedant în adâncul sufletelor noastre.

Astfel, ne întoarcem în creuzetul arzător al purificării, unde regăsim, sub chipul propriilor noștri copii, prezența celor pe care i-am rănit cel mai mult, pentru a le reda sub formă de tandrețe și devotament patrimoniile delapidate, reînnoind legăturile armoniei care ne unesc pe toți în universalitatea vieții, în fața legii dumnezeiești.

Astfel, în căminul omenesc trebuie să respectăm nu numai templul mângâierii, în care ne reîmprospătăm forțele, în slujba binelui etern, ci și aspra școală a regenerării, în care reluăm contactul cu foști adversari pe care noi însine ni i-am creat; aceste adversități reapar sub forma unor aversiuni instinctive sau a unor pierderi stranii ale afecțiunii, care ne obligă în fiecare moment să asimilăm lecția renunțării și mesajul sacrificiului.

Oricât de neliniștită ar fi experiența instituției domestice, să

